

Lovforslag nr. L 172. Fremsat den 31. januar 1986 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Ændrede reguleringsbestemmelser, ændring af reglerne om ret til dagpenge under uddannelse m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 407 af 3. september 1985 som ændret ved lov nr. 575 af 19. december 1985 foretages følgende ændringer:

1. § 46, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Udbetalingen sker bagud for 14 dage eller en måned ad gangen efter de af kassen fastlagte betalingsterminer.«.

2. I § 47, stk. 3, 3. pkt., ændres »januar 1986« til: »januar 1987« og som 4. pkt. indsættes:

»Den 1. april 1986 tillægges beregningsgrundlaget, således som det er opreguleret den 1. oktober 1982, 47 kr.«.

3. I § 57, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Nærmere regler om, hvornår en selvstændig erhvervsdrivendes personlige arbejde i virksomheden anses for ophørt mere end midlertidigt, fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«.

4. § 62, stk. 1, nr. 6, og stk. 2 ophæves og i stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »og 2«.

5. Efter § 62 indsættes:

»§ 62 a. Dagpenge må ikke udbetales til et medlem, som deltager i undervisning.

Stk. 2. Et medlem kan dog bevare dagpengeretten ved deltagelse i undervisning om dagen før kl. 16, hvis undervisningen ikke er godkendt som støtteberettiget efter lov om statens uddannelsesstøtte. Dagpengeretten kan ligeledes bevares ved deltagelse i HF-enkeltfagsundervisning under 20 timer om ugen og i undervisning svarende til folkeskolens 8.-10. klassetrin samt i undervisning på danske folkehøjskoler i Sydslesvig. Dagpengeretten kan dog ikke bevares, hvis uddannelsen berettiger til godtgørelse efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 3. Et medlem bevarer endvidere dagpengeretten uanset reglerne i stk. 2, hvis undervisningen foregår efter kl. 16 eller på lørdage og søn- og helligdage.

Stk. 4. Dagpenge må dog ikke udbetales, hvis et medlem afbryder et arbejdsforhold for at deltage i undervisning eller undlader at afbryde undervisningen for at påtage sig arbejde.

Stk. 5. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med landsarbejdsnævnet nærmere regler om de spørgsmål, der er nævnt i stk. 3 og stk. 4, herunder om medlemmets pligt til over for arbejdsløsheds-kassen at dokumentere deltagelse i undervisningen og til at underrette arbejdsformidlingen.«.

6. I § 87 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Finder kassen, at et medlem har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, skal kassen forelægge sagen for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen med indstilling om hvilken afgørelse, der skal træffes efter *stk. 1*. Kassen skal stille udbetalingen af dagpenge eller efterløn til medlemmet i bero i overensstemmelse med indstillingen.«.

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

7. I § 99, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 86, *stk. 2, 1. pkt.*,«: »§ 87, *stk. 1 og 4*,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 1986, § 1, nr. 4 og 5, dog først den 1. august 1986.

§ 3

Stk. 1. Med gyldighed for perioden fra 1. april 1986 til 1. oktober 1987 kan dagpengebeløbet efter § 51, *stk. 2*, højst udgøre 1.626 kr. for en uge.

Stk. 2. Med gyldighed for perioden fra 1. april 1986 til 1. oktober 1987 får medlemmer, der er overgået til efterløn senest den 1. januar 1983, tillagt den hidtidige arbejdsfortjeneste efter lovens § 51, *stk. 1*, og beregningsgrundlaget for højeste dagpenge, således som det er opregnet den 1. oktober 1982, jfr. lovens § 47, *stk. 2-4*, 180 kr.

Stk. 3. Udbetales dagpenge i perioden fra

1. april 1986 til 1. oktober 1987 på grundlag af en arbejdsfortjeneste, der er erhvervet ved et arbejde, som er afsluttet før 1. april 1983, tillægges den hidtidige arbejdsfortjeneste, jfr. lovens § 51, *stk. 1*, 137 kr. om ugen. Udbetales dagpenge i samme periode på grundlag af en arbejdsfortjeneste, der er erhvervet ved et arbejde, som er afsluttet i perioden 1. april til 1. oktober 1983, tillægges den hidtidige arbejdsfortjeneste, jfr. lovens § 51, *stk. 1*, 92 kr. om ugen. Udbetales dagpenge i perioden fra 1. april 1986 til 1. oktober 1987 på grundlag af en arbejdsfortjeneste, der er erhvervet ved et arbejde i perioden 1. oktober 1983 til 1. april 1985, tillægges den hidtidige arbejdsfortjeneste, jfr. § 51, *stk. 1*, 47 kr. om ugen. Den arbejdsfortjeneste, der fremkommer i medfør af 1.-3. *pkt.*, kan højst udgøre 2.280 kr. om ugen.

Stk. 4. Med gyldighed for perioden fra 1. april 1986 til 1. oktober 1987 får medlemmer, som er overgået til efterløn efter den 1. januar 1983, men inden den 1. april 1984, tillagt den hidtidige arbejdsfortjeneste efter lovens § 51, *stk. 1*, 137 kr. Medlemmer, der er overgået til efterløn i perioden 1. april 1984 til 1. oktober 1984, får i samme periode tillagt den hidtidige arbejdsfortjeneste efter lovens § 51, *stk. 1*, 92 kr. Medlemmer, der er overgået til efterløn efter 1. oktober 1984, får i perioden 1. april 1986 til 1. oktober 1987 tillagt den hidtidige arbejdsfortjeneste efter lovens § 51, *stk. 1*, 47 kr. Den herved fremkomne hidtidige arbejdsfortjeneste kan højst udgøre 2.280 kr. om ugen.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605 og 4473; tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 407 af 3. september 1985 og ændret ved lov nr. 575 af 19. december 1985. Der er fremsat forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændringer som følge af indførelse af delpension). Forslaget har ingen indflydelse på nærværende forslag.

Lovforslaget omfatter følgende:

1. Regulering af dagpenge og efterløn pr. 1. april 1986.
2. Ændring af reglerne om dagpenge under uddannelse.
3. Forskellige ændringer med henblik på forenkling og præcisering af reglerne.

Ad 1. Ved lov nr. 576 af 27. oktober 1982 vedtog folketinget, at lade pristalsreguleringen af dagpengenes højeste beløb bortfalde på grundlag af reguleringspristallet fra januar 1983 til og med januar 1985, og at lade taktregulering af det højeste dagpengebeløb bortfalde fra og med den 1. oktober 1983.

Ved lov nr. 238 af 23. maj 1984 blev bortfaldet af pristalsreguleringen videreført til og med pristallet for januar 1986. Det højeste dagpengebeløb har således været uændret siden oktober 1982, og det vil efter de gældende regler blive reguleret pr. 1. oktober 1986 på grundlag af udsvinget i reguleringspristallet for juli måned 1986.

Dagpengebeløbet til nyuddannede er tilsvarende fastholdt i perioden fra 1. januar 1983 til 1. april 1986.

Ved folketingsbeslutning af 12. december 1985 blev regeringen opfordret til inden den 1. februar 1986 at fremsætte lovforslag om regulering af dagpenge- og efterlønsatserne med 2 pct. den 1. april 1986.

Som følge heraf foreslås, at dagpengemodtagere og efterlønsmodtagere, der er overgået til efterløn efter den 1. januar 1983, får tillagt beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb 47 kr. om ugen den 1. april 1986, og at dagpengebeløbet til nyuddannede m.v. den 1. april 1986 forhøjes med 30 kr. om ugen.

Samtidig foreslås, at bortfaldet af pristalsreguleringen af beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb videreføres yderligere 1 år indtil 1. oktober 1987.

Forslagene indebærer, at dagpengenes højeste beløb med virkning fra 1. april 1986 og indtil 1. oktober 1987 udgør 2.052 kr. om ugen, og at dagpengebeløbet til nyuddannede m.fl. fra 1. april 1986 højst udgør 1.626 kr. for en uge.

Det højeste beløb på efterlønnens 1. trin for efterlønsmodtagere, der er gået på efterløn efter 1. januar 1983, vil fra 1. april 1986 og indtil 1. oktober 1987 udgøre 2.052 kr. om ugen, og det højeste beløb på efterlønsordningens 2. og 3. trin vil være 80 pct. henholdsvis 70 pct. heraf.

For efterlønsmodtagere, der er gået på efterløn senest den 1. januar 1983, udgjorde det højeste beløb på efterlønnens 1. trin 2.172 kr. om ugen. Dette medfører, at denne gruppe efterlønsmodtagere, der er på enten 2. eller 3. trin i efterlønsordningen, vil få udbetalt efterløn, der højst udgør henholdsvis 80 pct. eller 70 pct. af 2.172 kr. om ugen indtil 1. oktober 1987.

Når udvalget, der skal komme med forslag til et forbedret finansieringssystem for arbejdsløshedsforsikringen, har afgivet betænkning i efteråret 1986, vil regeringen tage stilling til, hvorledes den finder, at den fremtidige regulering af dagpenge- og efterlønsatserne skal ske. Forslaget om videreførelse af suspension af pristalsreguleringen af dagpengenes højeste beløb yderligere ét år skal ses på denne baggrund.

Der henvises til § 1, nr. 2, og § 3, stk. 1.

De forslag til regulering af dagpenge- og efterlønsatser, der er en følge af folketingets beslutning af 12. december 1985, har ingen virkning for efterlønsmodtagere, hvis efterløn er mindre end

det højeste dagpengebeløb, og dagpengemodtagere, hvis dagpenge ligger under det højeste dagpengebeløb. Dagpengemodtagere kan få ændret deres dagpengesats, hvis de i en periode har haft arbejde af et sådant omfang, at der kan foretages en ny beregning af dagpengesatsen.

Regeringen foreslår derfor, at det individuelle beregningsgrundlag for disse medlemmer, der er de økonomisk dårligst stillede, tillægges et beløb på 47 kr. svarende til forslaget om regulering af beregningsgrundlaget for højeste dagpengebeløb.

Forslaget omfatter ikke dagpengemodtagere, som inden for det seneste år forud for 1. april 1986 har fået foretaget beregning af deres dagpengesats, og således i det væsentlige har kunnet tilpasse dagpengesatsen til den almindelige lønudvikling.

Forslaget omfatter heller ikke efterlønsmodtagere, som er overgået til efterløn senest den 1. januar 1983, og som har fået foretaget en kroneregulering af beregningsgrundlaget med 45 kr. pr. uge henholdsvis den 1. april 1983, 1. oktober 1983, 1. april 1984 og 1. oktober 1984.

Den kroneregulering af det individuelle beregningsgrundlag for efterløns- og dagpengemodtagere, hvis sats ligger under det højeste dagpengebeløb, der skete ved lov nr. 118 af 28. marts 1984, bevarer indtil 1. oktober 1987.

Der henvises til § 3, stk. 2-4.

Ad 2.

Endvidere foreslås en ændring af reglerne om ret til dagpenge under uddannelse (kursusdeltagelse).

Efter lovens § 62, stk. 1, nr. 6, må der ikke udbetales dagpenge til et medlem, som er under uddannelse. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan dog efter forhandling med landsarbejdsnævnet gøre undtagelse for visse kategorier af uddannelser.

Direktoratets cirkulære af 27. juni 1979 vedrørende udbetaling af dagpenge under kursusdeltagelse med senere tillæg af 8. oktober 1981 og 28. juni 1983 regulerer i dag de undtagelser, der er fra lovens hovedregel.

Regelsættet er i sig selv yderst kompliceret og vanskeligt at fortolke – ikke mindst for det enkelte medlem – og har derfor givet anledning til usikkerhed om den gældende retstilstand på området.

Bl.a. som følge heraf er de gældende regler fra flere sider blevet kritiseret for på urimelig og vilkårlig måde at begrænse et ledigt medlems muligheder for at bevare dagpengere retten under deltagelse i forskellige former for undervisning.

Endelig har de senere års stadigt stigende udbud af forskellige kurser medført såvel administrative som hjemmelsmæssige problemer, idet et tilsvarende større antal kurser søges omfattet af undtagelserne fra lovens hovedregel.

På den baggrund er der opstået et behov for regler, der er mere enkle og tidssvarende, men som samtidig ikke bryder afgørende med lovens grundlæggende princip om, at dagpenge kun kan udbetales til et medlem, der er til rådighed for arbejdsmarkedet. Forslaget bygger således i lighed med de gældende regler på, at medlemmet for at være berettiget til dagpenge primært skal være arbejdssogende.

Efter forslaget er hovedreglen fortsat, at dagpengere retten ikke kan bevares under deltagelse i undervisning.

Udgangspunktet har imidlertid samtidig været, at der bør åbnes mest muligt for de lediges muligheder for at kvalificere sig i en ledighedsperiode og dermed at forbedre deres erhvervsmuligheder. Det er derfor fundet rimeligt, at imødekomme de lediges uddannelsesbehov i så vid udstrækning, det er muligt uden at bryde afgørende med lovens rådighedskrav.

Forslaget indebærer således, at dagpengere retten kan bevares under deltagelse i undervisning om dagen for kl. 16, hvis undervisningen ikke er godkendt som støtteberettiget efter lov om statens uddannelsesstøtte.

Dette betyder en generel udvidelse af adgangen til at deltage i forskellige former for uddannelse uden at dagpengere retten bortfalder. I forhold til de gældende regler får ledige i højere grad mulighed for at deltage i erhvervsrettet undervisning samt alle efteruddannelseskurser, f.eks. undervisningsministeriets kurser for ledige med en videregående uddannelse (bl.a. EDB-kurser) uden de eksisterende begrænsninger med hensyn til undervisningens faglige indhold og varighed.

Dagpengere retten bevares fortsat under deltagelse i HF-enkeltfagskurser. I forhold til de gældende regler udvides adgangen, idet det maksimale timeantal forhøjes fra 12 til 19 timer om ugen.

Herudover opretholdes adgangen til at deltage i undervisning svarende til folkeskolens 8.-10. klassetrin uændret.

Adgangen til at bevare retten til dagpenge under folkehøjskoleophold udvides til også at omfatte ophold på danske folkehøjskoler i Sydslesvig.

Forslaget indebærer endvidere, at et medlem uden nogen begrænsninger med hensyn til undervisningens faglige indhold og varighed kan bevare retten til dagpenge under deltagelse i undervisning

om aftenen, på lørdage og søndage samt helligdage.

Forslaget medfører en mærkbar lettelse af arbejdsløsheds-kassernes administration på området, da det klart kan konstateres under hvilke uddannelser et medlem kan bevare dagpengeretten. Væsentligt er imidlertid også, at det enkelte medlem kan overskue og forstå reglerne og derved let vil kunne konstatere om dagpengeretten kan bevares under den ønskede uddannelse.

Ad 3.

Efter den gældende bestemmelse sker udbetalingen af dagpenge ugevis bagud, medmindre andet fastsættes i arbejdsløsheds-kassernes vedtægter. For at lette det samlede system rent administrativt foreslås det at ændre reglerne, således at udbetalingerne skal ske hver 14. dag eller hver måned bagud. Der er i dag kun ganske få kasser, der udbetaler ugevis.

Der henvises til § 1, nr. 1.

Direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen er i gang med en sanering af blandt andet reglerne for medlemmer, der er selvstændige erhvervsdrivende. I den forbindelse foreslås det, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen får bemyndigelse til efter forhandling med landsarbejdsnævnet at fastsætte nærmere regler for, hvornår et medlem, der er selvstændig erhvervsdrivende, kan anses for ledig.

Der henvises til § 1, nr. 3.

Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen træffer efter § 87, stk. 1, afgørelser om svigslettelse eller om hel eller delvis udelukkelse af retten til dagpenge eller efterløn i en periode. Dette sker i praksis på grundlag af en indstilling fra kassen, der normalt straks standser for udbetalingen til pågældende medlem, indtil direktørens afgørelse foreligger. Denne praksis foreslås præciseret i loven. Endvidere foreslås det, at kassen i tilfælde, hvor der alene indstilles et kortvarigt ophør af retten til dagpenge eller efterløn, ikke skal kunne stille udbetalingen i bero på afventning af direktørens afgørelse i længere tid, end svarende til indstillingen.

Der henvises til § 1, nr. 6.

Endvidere foreslås indsat bestemmelse, der præciserer gældende praksis, hvorefter klage over direktoratets afgørelser i svigsager kan indbringes for ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen.

Der henvises til § 1, nr. 7.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om regulering af dagpenge- og efterløns-satserne forventes at medføre en merudgift på i alt knap 300 mill. kr. i 1986 og knap 400 mill. kr. i 1987 og de følgende år.

Forslaget har ikke nævneværdige administrative konsekvenser.

De øvrige forslag tilsigter at give administrative lettelser for arbejdsløsheds-kasserne. Det forventes ikke at de vil medføre økonomiske konsekvenser af betydning.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der henvises til ad 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter lovens § 47, stk. 3, pristalsreguleres beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb den 1. april og den 1. oktober på grundlag af reguleringstallet for henholdsvis nærmest forudgående januar og juli måned. Pristalsreguleringen har dog været suspenderet fra januar 1983, og den er efter de gældende bestemmelser suspenderet til og med reguleringspristallet for januar 1986. Det foreslås, at suspensionen videreføres yderligere et år til og med januar 1987.

I overensstemmelse med folketingsbeslutningen om forhøjelse af dagpenge- og efterløns-satserne med 2 pct. pr. 1. april 1986 foreslås det, at beregningsgrundlaget for de højeste dagpenge tillægges 47 kr. om ugen. Maksimumsatsen for dagpenge-modtagere og efterløns-modtagere, der er overgået til efterløn efter den 1. januar 1983, vil herefter udgøre 2.052 kr. om ugen.

Der henvises til ad 1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter § 57, stk. 3, anses en selvstændig erhvervsdrivende for ledig, når pågældendes personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt. De nærmere regler herom fremgår af en række cirkulærer og af vejledningen til en bekendtgørelse om bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.

Forslaget medfører, at de nærmere regler om ophør af selvstændighed virksomhed fremover vil kunne samles i én bekendtgørelse.

Der henvises til ad 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Der henvises til ad 2 i de almindelige bemærkninger samt til de efterfølgende bemærkninger til § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Efter forslaget kan et medlem, uanset fagligt tilhørsforhold, bevare retten til dagpenge under deltagelse i undervisning, som er opregnet i stk. 2 og 3. Der henvises til ad 2 i de almindelige bemærkninger.

I forhold til de gældende regler er der tale om ganske betydelige ændringer.

Det vil således i væsentligt omfang være muligt at bevare dagpengeretten under deltagelse i undervisning om dagen. Der henvises til bemærkningerne til stk. 2.

Efter forslaget vil det endvidere være muligt at gennemføre en egentlig uddannelse med bevarelse af retten til dagpenge, når blot undervisningen foregår om aftenen, eller i weekenden eller på helligdage.

Det bemærkes, at deltagelse i undervisning i dagtimerne ikke udelukker deltagelse i samme eller anden form for undervisning om aftenen eller i weekenden og på helligdage. Den undervisning, der er omhandlet i forslaget, kan altså kombineres uden begrænsninger. F.eks. vil det være muligt at deltage i HF-enkeltfagsundervisning både om dagen og om aftenen.

Forslaget medfører en gennemgribende sanering og forenkling af det gældende regelsæt, der indeholder en række komplicerede særregler og som i vidt omfang forudsætter en konkret vurdering af undervisningens faglige indhold. Efter forslaget er det tilstræbt, at afgrænsningen skal være let konstaterbar for arbejdsløsheds-kasserne og det enkelte medlem.

Til stk. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til stk. 2

Et medlem bevarer herefter retten til dagpenge under deltagelse i alle former for undervisning, som ikke er godkendt som støtteberettiget efter lov om statens uddannelsesstøtte. Det kan let konstateres, hvilke uddannelser, der giver adgang til uddannelsesstøtte, da disse fremgår af lister udarbejdet af statens uddannelsesstøtte. Der er her tale om et enkelt afgrænsningskriterium, der betyder, at ledige kan deltage i enhver form for undervisning, der

ikke er omfattet heraf uden at dagpengeretten bortfalder.

HF-enkeltfagsundervisning og undervisning på folkeskolens 8.-10. klassetrin er omfattet af reglerne om statens uddannelsesstøtte.

Det har derfor været nødvendigt at præcisere, at dagpengeretten fortsat kan bevares under deltagelse i sådan undervisning.

For så vidt angår HF-enkeltfagsundervisning, indebærer forslaget tillige en udvidelse i forhold til de gældende regler, idet det maksimale timetal udvides fra 12 til 19 timer. Endvidere bortfalder begrænsningen om, at HF-enkeltfagsundervisning ikke må kombineres med anden undervisning.

Adgangen til at bevare dagpengeretten under højskoleophold samt på daghøjskoler bevares.

Det foreslås endvidere, at der tilvejebringes lov hjemmel til at udbetale dagpenge til ledige medlemmer, der deltager i undervisning på danske folkehøjskoler i Sydslesvig. Herved ophæves den særlige elevstøtteordning, der gælder for Jaruplund folkehøjskole.

Uddannelser, der giver adgang til godtgørelse efter lov om arbejdsmarkedsuddannelse, foreslås undtaget, da kursusgodtgørelsesordningerne efter denne lov give de ledige mulighed for kompensations på et niveau, der svarer til dagpenge. Der kan dog fortsat ydes dagpenge til kurser omfattet af kapitel 7 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser (EIFU og EIFL-kurser).

Til stk. 3

I forhold til de gældende regler er der tale om ændringer på 3 punkter.

For det første er det fundet rimeligt at ændre skæringstidspunktet mellem dag- og aftenundervisning til kl. 16.

For det andet kan et medlem uanset fagligt tilhørsforhold nu deltage i undervisning på lørdage og på søn- og helligdage.

For det tredje vil det nu være muligt at bevare dagpengeretten også under deltagelse i enhver form for videregående uddannelse om aftenen, i weekenden samt på helligdage. Det er ikke en betingelse, at undervisningen er specielt tilrettelagt til at foregå på de ovennævnte tidspunkter. Medlemmet skal således blot dokumentere, at undervisningen faktisk foregår på disse tidspunkter.

Til stk. 4

Forslaget præciserer de gældende betingelser på området.

Til stk. 5

Af administrative grunde er det fundet hensigtsmæssigt at indsætte en bemyndigelse til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med landsarbejdsnævnet til at kunne fastsætte nærmere regler efter stk. 3 og 4. Der er således ikke tale om en dispensationsbestemmelse.

Til nr. 6

Forslaget pålægger kassen at stille udbetalingen af dagpenge eller efterløn til et medlem i bero, når der konstateres svigagtigt forhold, indtil direktøren for arbejdsløshedsforsikringens afgørelse i henhold til § 87, stk. 1, foreligger.

Udbetalingen stilles i bero i overensstemmelse med kassens indstilling til direktøren om, at forholdet skal behandles efter § 87, stk. 1.

Indstiller kassen, at medlemmet skal slettes for svig, skal udbetalingen stilles i bero, indtil afgørelsen foreligger.

Indstiller kassen, at medlemmet helt eller delvis skal udelukkes fra retten til dagpenge eller efterløn i en bestemt periode, må udbetalingen ikke stilles i bero i længere tid end den pågældende periode.

Til nr. 7

Der henvises til ad 3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1.

april 1986. De ændrede regler om dagpenge under uddannelse foreslås dog først at træde i kraft den 1. august 1986, således at dagpengemodtagere kan indrette sig på ændringen.

Til § 3

Efter den gældende bestemmelse kan dagpengebeløbet for nyuddannede m.v. i perioden indtil 1. april 1986 højst udgøre 1.596 kr. om ugen.

Beløbet foreslås efter *stk. 1* den 1. april 1986 forhøjet til 1.626 kr. om ugen i overensstemmelse med folketingsbeslutningen om forhøjelse af dagpenge- og efterlønsatserne med 2 pct.

I *stk. 3* foreslås en opregulering af beregningsgrundlaget med 47 kr. om ugen for dagpengemodtagere, der får udbetalt mindre end dagpengenes højeste beløb, og som ikke har haft mulighed for gennem arbejde at tilpasse dagpengesatsen til den almindelige lønudvikling. Opreguleringen svarer til 47 kr.'s reguleringen af beregningsgrundlaget for det højeste dagpengebeløb.

I *stk. 4* foreslås en tilsvarende regulering af beregningsgrundlaget for efterlønsmodtagere, der er overgået til efterløn efter den 1. januar 1983.

De særlige kronereguleringer, som er blevet indført for visse grupper, jfr. § 3, stk. 2-4, i lov nr. 576 af 27. oktober 1982, som ændret ved lov nr. 118 af 28. marts 1984, bortfalder efter den gældende lov 1. april 1986.

Efter forslaget bevares den regulering, der er opnået, indtil 1. oktober 1987.

Der henvises til ad 1 i de almindelige bemærkninger.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget.*

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 407 af 3. september 1985 som ændret ved lov nr. 575 af 19. december 1985 foretages følgende ændringer:

1. § 46, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Udbetalingen sker bagud for 14 dage eller en måned ad gangen efter de af kassen fastlagte betalingsterminer.«.

§ 46. Dagpenge ydes for indtil 6 dage om ugen efter reglene i kapitel 10. Beregningen af dagpengene sker for en uge ad gangen. Udbetaling sker ugevis bagud, medmindre andet fastsættes i vedtægten.

2. I § 47, stk. 3, 3. pkt., ændres »januar 1986« til: »januar 1987« og som 4. pkt. indsættes:

»Den 1. april 1986 tillægges beregningsgrundlaget, således som det er opreguleret den 1. oktober 1982, 47 kr.«.

§ 47. Dagpengene kan højst fastsættes til et beløb, der for en uge svarer til 90 pct. af beregningsgrundlaget, jfr. stk. 2-4. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb udgør 1.767 kr. om ugen.

Stk. 3. Den 1. april og 1. oktober pristalsreguleres beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb på grundlag af reguleringspristallet for henholdsvis nærmet forudgående januar måned og juli måned. Reguleringen sker for hver fulde 3 points udsving ud over 100, for de første 3 points med 24 kr. om ugen og derefter med 36 kr. om ugen. Beregningsgrundlaget pristalsreguleres dog ikke på grundlag af reguleringspristallet for

januar 1983 og følgende reguleringspristal til og med januar 1986.

3. I § 57, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Nærmere regler om, hvornår en selvstændig erhvervsdrivendes personlige arbejde i virksomheden anses for ophørt mere end midlertidigt, fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«.

§ 57. Dagpenge kan kun udbetales til et medlem, som er ledigt, jfr. dog kapitel 11 b.

Stk. 3. En selvstændig erhvervsdrivende anses for ledig, når hans personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt.

4. § 62, stk. 1, nr. 6, og stk. 2 ophæves og i stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »og 2«.

§ 62. Dagpenge må ikke udbetales til et medlem,

1. som er syg eller i øvrigt ude af stand til at påtage sig arbejde af normalt omfang,
2. som aftjener værnepligt eller unddrager sig denne,
3. som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed,
4. som forsørges på institution,
5. som af anden grund ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, eller
6. som er under uddannelse.

Stk. 2. For visse kategorier af uddannelser kan der gøres undtagelser fra reglen i stk. 1, nr. 6.

Stk. 3. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med landsarbejdsnævnet de nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2.

6. I § 87 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Finder kassen, at et medlem har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, skal kassen forelægge sagen for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen med indstilling om hvilken afgørelse, der skal træffes efter *stk. 1*. Kassen skal stille udbetalingen af dagpenge eller efterløn til medlemmet i bero i overensstemmelse med indstillingen.«.

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

§ 87. Gør et medlem sig skyldig i svigagtigt forhold over for kassen, kan direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen, eller at han helt eller delvis udelukkes fra ret til dagpenge eller efterløn i et bestemt tidsrum.

Stk. 2. Gør et medlem sig skyldig i anden forseelse over for kassen, kan dennes ledelse bestemme, at medlemmet udelukkes fra ret til dagpenge eller efterløn i et bestemt tidsrum, som ikke kan overstige 1 år.

Stk. 3. Slettes et medlem af kassen i henhold til *stk. 1*, kan han kun med tilladelse fra direktøren for arbejdsløshedsforsikringen påny optages som medlem af en anerkendt

arbejdsløshedskasse. Tilladelsen kan gives på vilkår, at vedkommende for en tid eller for bestandig ikke må have hverv som tillidsmand i en kasse.

Stk. 4. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, medfører tilsidesættelse af oplysningspligten i henhold til § 21, at kassens ledelse efter regler fastsat af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med landsarbejdsnævnet kan træffe bestemmelse om medlemmets udelukkelse fra ret til dagpenge ud over det antal dage, i hvilke medlemmet ikke er berettiget til dagpenge.

7. I § 99, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 86, *stk. 2, 1. pkt.*«, »§ 87, *stk. 1 og 4*«,.

§ 99. Afgørelser, som er truffet af arbejdsdirektøren eller direktøren for arbejdsløshedsforsikringen om de spørgsmål, som er nævnt i § 16, *stk. 3*, § 86, *stk. 2, 1. okt.*, og § 98, *stk. 1-2*, kan af vedkommende indbringes for ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, jfr. § 100, inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.